

UN OFIȚER DE MARINĂ, CĂPITANUL ISBĂȘESCU GHEORGHE, EROU LA COTUL DONULUI

NICOLAE PETRESCU*

S-a născut la 10 mai 1908 în orașul Huși. Tatăl, Toma, mama, Smaranda.

Servicii, funcții, grade, anul:

Școala Navală	elev	22 oct. 1927
Distrugătorul „Mărăști” (ofițer la bord)	slt.	1 aug. 1929
Baza Navală Maritimă btl. Recruți (comandant de pluton)	slt.	1 mart. 1930
Nava „Mircea” (ofițer la bord)	slt.	
Școala Navală (ofițer-elev)	slt.	15 oct. 1930
Distrugătorul „Ferdinand” (ofițer la bord)	slt.	1 iulie 1932
Școlile de specialități (ofițer-șef de clasă)	slt.	1 oct. 1932
Baza Navală Maritimă (adjutant)	slt.	1 oct. 1933
Serviciul Maritim Român (S.M.R.)	slt.	9 nov. 1933
Apărarea Fixă Maritimă (A.F.M.)	slt.	1 apr. 1934
(șeful biroului adjutantură)	lt.	10 mai 1934
Școala Navală (ofițer-șef de clasă, profesor)	lt.	1 oct. 1935
Nava Bază „Constanța” (ofițer-instructor)	lt.	1 iulie 1936
Școala Navală (ofițer de clasă)	lt.	5 oct. 1936
Distrugătorul „Regele Ferdinand”	lt.	1 nov. 1936
(ofițer cu navigația și însărcinat administrativ)		
Canoniera „Ghiclescu” (ofițer secund)	lt.	1 nov. 1937
Școala Navală (profesor de manevre)	lt.	1 apr. 1938
	cpt.	15 aug. 1938
	cpt.	28 apr. 1940
Detașamentul Maritim Nr. 2		
(comandant de companie de observare)		
Detașamentul Maritim Nr. 1	cpt.	1 nov. 1940
(comandant de companie de observare)		
Comandamentul Diviziei de Dunăre (șef de birou, IV)	cpt.	13 apr. 1941
Judecat și condamnat la un an de închisoare corecțională pentru	cpt.	8 nov. 1941
faptul de uzurpare militară, iar pentru părăsire de post, la un an		
de închisoare și destituire.		
Centrul de Instrucție Nr. 5 - Sărata (comandant de companie)	cpt.	5 iulie 1942

* Pitești.

Batalionul 992 Independent, pe front (comandantul companiei a 2-a). 10 noiembrie 1942 a căzut în fruntea companiei sale contraatacând inamicul.

Șters din control, fiind mort pe câmpul de luptă la cotul cpt. 11 nov. 1942 Donului, în localitatea Wuch-Kruscaia.

Decorații:

1. Medalia „Virtutea Militară“, Navigant clasa a 3-a – 1938.

2. Ordinul „Steaua României“ clasa a V-a cu spade și panglică de „Virtutea Militară“, în grad de Cavaler – 1941.

Calificative primite: F.B. = 11; B. = 4; Total = 15.

Pedepse:

- august 1930, cinci zile arest pentru încălcarea atribuțiilor de ofițer secund și neexecutarea unui ordin;

- în timpul Școlii Speciale, 26 de zile pentru lipsă de la aplicații și cursuri; a bătut pe bucătarul școlii și pentru atitudine necivilizată.

Primele informații despre căpitanul Isbășescu Gheorghe vin de la ofițerul de clasă

în subordinea căruia s-a aflat în Școala Pregătitoare de Ofițeri de Marină în perioada 28 octombrie 1927-iulie 1929. Este prezentat ca un elev foarte inteligent, perseverent și cu putere de muncă, iubește meseria și lucrează cu drag pentru ea, disciplinat, conștiincios, bun camarad, manierat, cu o bună conduită și o frumoasă cultură generală. S-a remarcat prin frumoasele rezultate obținute la cursuri, dar și prin aptitudinile sale artistice, în special muzicale, însoțite de o fire veselă și vioaie.

A absolvit cursurile Școlii Pregătitoare cu media 6,81, fiind clasificat al zecelea din 18 elevi ai promoției. Primul contact cu o navă de luptă, ca sublocotenent de marină a fost în luna august 1929, fiind ambarcat pe distrugătorul „Mărăști“, ofițer de bord. Și-a păstrat aprecierile generale bune primite în școală. Comandantul distrugătorului, căpitan-comandorul Al. Constantinescu, l-a remarcat pentru inițiativa, simțul datoriei, bunăvoința, disciplina cu care s-a încadrat la bord și mai ales pentru

Căpitanul Isbășescu Gheorghe

dragostea față de navă în serviciul de detaliu. A trecut și pe la comanda unui pluton de recruți la Batalionul Bazei Navale Maritime, unde a funcționat la compania școală a instructorilor, cu atenționarea că „are nevoie de supraveghere, fiind foarte tânăr și avid de libertate“. La nava „Mircea“ s-a achitat mulțumitor de sarcinile ce i-au revenit ca ajutor al ofițerului cu navigația și cu detaliu, detașându-se prin disciplină și energie, bunăvoință și prin preocupările sale artistice. A venit la Școala de Specialități a Marinei cu calificativul de „Bun ofițer“. Aici a fost apreciat ca un ofițer inteligent, dar nu destul de harnic, din care cauză rezultatele obținute au fost mai puțin îmbucurătoare decât era de așteptat. Astfel, la examenul, de absolvire a școlii, după un an de studii (15 oct.

1930 - 15 oct. 1931), a realizat o medie generală de 6,65, fiind clasat al paisprezecelea din 18 elevi ofițeri. Comandantul Școlii Navale, comandorul Petre Bărbuneanu, deși îi critică temperamentul nervos și impulsiv, este entuziasmat de curajul și hotărârea dovedite, când a fost surprins pe mare de un vânt puternic, cu un cuter pe care l-a salvat având inițiativa și prevederea de a se refugia la Mangalia. Ambarcat din nou la mare, de data aceasta pe distrugătorul „Regele Ferdinand“, ajutor al ofițerului cu artileria, s-a ocupat serios de instrucția tunarilor, punându-se la punct în timp scurt, cu tot materialul de artilerie al navei. S-a apreciat de către comandanții săi că „ține bine marea, formându-se ca ofițer ambarcat și este entuziasmat pentru cariera de marinar“. De altfel, comandantul Diviziei de Distrugătoare l-a caracterizat ca fiind un ofițer tânăr, inimos, cu frumoase calități sufletești și intelectuale, bun marinar și „tare la mare“, promițând a deveni un element de valoare. Sublocotenentul Isbășescu Gheorghe a excelat și în calitate de ofițer de clasă, la Școlile de Specialități ale marinei, în perioada 1 oct. 1932 - 1 oct. 1933. Și-a încheiat misiunea la Școala de Specialități în cea mai bună notă: „Foarte bun ofițer, foarte bun instructor, merită a avansa la alegere“. Toate calificativele excelente obținute au acoperire în munca sa neobosită de care a fost caracterizat.

A predat algebra și timoneria la Școala de Brevetați, la Școala de Submaistri și la Școala Elementară, și trigonometria, la Școala de Submaistri, obținând rezultate foarte frumoase. A infiltrat și menținut simțământul de disciplină și ordine la toți elevii. S-a dovedit chibzuit în cheltuieli și bun gospodar.

Pentru perfecționarea practicii de navigație a fost ambarcat trei luni de zile, pe o navă a Serviciului Maritim Român. S-a dovedit foarte activ și capabil, reușind să cunoască foarte bine problemele de navigație. A fost de un real folos vaporului, detașându-se printr-o bună camaraderie și printr-o frumoasă comportare. După debarcare a primit conducerea Biroului Adjutanturii Apărării Fixe Maritime (A. F. M.), unde, după aprecierile comandantului, a pus multă atenție și bunăvoință în îndeplinirea cerințelor însărcinării, reușind să se achite în mod lăudabil de îndatoririle ce i s-au încredințat. „A dat dovadă - nota șeful său - că nu pregetă când este nevoie să lucreze, indiferent dacă a trecut ora programului“. În continuare, timp de șapte luni, a condus Serviciul Adjutanturii, Cifru, Informații și Contrainformații. S-a achitat bine de toate însărcinările funcției sale. S-a dovedit a fi un eminent ofițer, cu multă dragoste pentru marină, înzestrat cu „mult foc sacru pentru instituție“, după cum precizează comandantul său. A făcut multă propagandă armei sale, manifestând entuziasm la orice este în legătură cu marea. A alcătuit un manual de manevre și un proiect de carte cu elemente fundamentale privind construcțiile navale. Comandorul Al. Dumitrescu, comandantul Apărării Fixe Maritime, în subordinea căruia s-a aflat, îl socotea „un valoros element și un pion pentru progresul instituției“, evidențiindu-i frumoasele calități de militar desăvârșit, bun camarad, marinar format, cu o bună și solidă educație militară dovedită în toate ocaziile cu multă aplicare pentru muncă ordonată, metodică și eficientă. Deși tânăr ofițer, s-a considerat că este capabil să conducă o unitate superioară gradului său de locotenent. Propus pentru ambarcare, devine mai întâi ofițer de clasă și profesor de manevre și construcții navale, preocupări de suflet ale ofițerului, la Școala Navală. Aici a dovedit un grad foarte dezvoltat al simțului datoriei și mult entuziasm pentru carieră. Muncind cu seriozitate, destoinicie, conștiinciozitate și inteligență, și-a păstrat calificativul de „ofițer excelent“. A continuat seria întocmirii

unor manuale de specialitate, printre care s-a aflat și cel de grement și matelotaj socotit ca admirabil. Pe timpul voiajului de instrucție al elevilor Școlii Pregătitoare ambarcați pe nava „Stihi“, ca instructor și-a dat toastă silința pentru amarinizarea elevilor, obținând rezultate bune.

A urmat o perioadă de ambarcare pe navele de luptă maritime, distrugătorul „Regele Ferdinand“ și canoniera „Ghiculescu“. Pe prima navă, ca ofițer cu navigația, s-a dovedit pe deplin format în această specialitate. Fiind și însărcinat administrativ, s-a ocupat de buna hrănire și echipare a echipajului. În calitate de ofițer secund pe canonieră, s-a îngrijit de oameni și de navă în mod lăudabil, iar ca ofițer cu armamentul, a asigurat o bună instrucție a subordonaților. Pasiunea pentru mare l-a determinat să-și construiască din economiile personale un iaht cu care a făcut o frumoasă croazieră pe Marea Mediterană, cu alți camarazi entuziaști.

A fost distins cu medalia „Maritimă“. Datorită talentului său în domeniul muzicii, a creat o stare de bună dispoziție la bordul navelor.

Revenind la Școala Navală, ca șef al Secretariatului Direcției de Studii și profesor de Manevre și Nomenclatură pentru nava „Mircea“, și-a îndeplinit cu totul lăudabil și aceste însărcinări. Pentru perioada de ambarcare pe nava „Mircea“, ca ofițer de clasă, șefii săi l-au notat astfel: „Se prezintă bine în fața echipajului. Are frumoase aptitudini marinărești și multă dragoste pentru cariera sa. S-a pus foarte repede la curent cu manevra navei cu vele, devenind în viitor un bun ofițer cu manevra la „Mircea“. Ca profesor și ca instructor a dovedit mult entuziasm și pricepere“. La primirea comenzii Companiei a IV-a Observare din Detașamentul Maritim Nr. 2 (Mangalia), s-a prezentat cu o frumoasă caracterizare a comandorului Al. Bardescu, comandantul Școlii „Mircea“, care în final îl prezintă în felul acesta: „Este foarte bine dotat ca intelect și are o bogată cultură generală și profesională. S-a arătat în toate împrejurările foarte disciplinat și conștiincios. Este un pasionat marinar. Foarte bun ofițer de marină“. Compania a IV-a Observare avea opt posturi de supraveghere pe litoralul Mării Negre, în sudul Dobrogei. Fiind nou constituită, a ridicat probleme deosebite de organizare și de administrație. Căpitanul Isbășescu Gheorghe s-a remarcat în calitate de comandant prin mult spirit de coordonare și de gospodărire, asigurând buna funcționare a subunității și o bună cazare a oamenilor. A executat în condiții foarte bune evacuarea materialelor și a efectivelor de la observatoarele aflate în regiunea cedată Bulgariei.

Un eveniment neașteptat din partea ofițerului i-a schimbat însă destinul. În noaptea de 3-4 septembrie 1940 a părăsit serviciul și garnizoana Mangalia, lăsându-se antrenat de mișcarea legionară. A dus un grup de militari armați, cu un camion la Constanța, în sprijinul unor manifestații legionare, fapt foarte grav din punct de vedere militar, motiv pentru care Curtea Marțială a Corpului 2 Teritorial l-a judecat și condamnat în luna noiembrie 1941.

În noaptea de 3-4 septembrie 1940, grupări de legionari au asaltat Poșta, Prefectura și Legiunea Mobilă din orașul Constanța. Încă de la ora 20⁴⁵ s-au auzit împușcături în port și la Inspectoratul de jandarmi Constanța. Doi curieri ai Detașamentului Maritim nr. 2, un sergent și un soldat, au fost atacați de doi indivizi (legionari) cu intenția de a le lua corespondența militară pe care o aveau asupra lor. La ora 21⁰⁰, legionarii au ocupat Poșta și s-au organizat pentru rezistență. La intervenția unei grupe de marinari din Compania a 2-a Observare, sub comanda sublocotenentului Nicolae Ruga, Poșta a fost evacuată. Atentatorii s-au retras având un mort și trei răniți.

De la Detașamentul Maritim nr. 2 și de la bateria de 70 mm calibru a.a. dispusă în punctul „Industria Casnică” s-a trimis o altă grupă de marinari, condusă de aspirantul Mihai Bujeniță, care a luat în stăpânire localul Poștei cu instalațiile de specialitate. Prefectura ocupată de legionari a fost înconjurată de trupe din unitățile de uscat și de marinari. După opt ore de asediu, timp în care s-au folosit petarde, legionarii s-au predat căpitanului Ghezzo, comandantul trupelor care au acționat în zonă. La Inspectoratul de Jandarmi, insurgenții s-au predat aspiranților de marină Nicolae Ciurcu și Ștefan Rick, comandanții trupelor de marină, infanterie, aviație și jandarmi care au înconjurat obiectivul în cauză. O puternică rezistență au dovedit legionarii insurgenți la Legiunea Mobilă unde s-au menținut până în ziua de 4 septembrie (1940), ora 7²⁰. Aceștia au incendiat clădirea și au deschis un foc viu asupra militarilor care aveau ordin să anihileze acțiunea lor. În timpul recunoașterii, învăluirii și atacului, au fost împușcați mortal de către legionari sergentul Bogatoniu și marinarul Vâlcă. Către ora 7²⁰, rebelii (zece indivizi) s-au predat, având cu ei circa 60 de ostatici.

Din Darea de Seamă, întocmită de comandantul Detașamentului Maritim nr. 2, comandorul Constantinescu Mihai, rezultă că marinarii „au executat cu ardoare, pricepere și imediat ordinele primite, făcându-se stăpâni pe situație, evitând astfel extinderea mișcării de insurgență și chiar distrugerea unor instituții de stat”. S-au remarcat prin curajul și hotărârea de decizie căpitanii Popescu Petre Deveselu, Ghezzo, locotenentii Sturdza Constantin, Cergău Titus, Takatlian Onic, Străjescu Paul, sublocotenentul Ruga Nicolae, un maestru, doi submaestri, doi sergenți, un caporal și șase marinari. Toți au fost propuși pentru a fi decorați cu medalia „Serviciul Credincios”.

După înăbușirea mișcării insurgente de la Constanța, legionarii, au amenințat cu moartea pe aspiranții de marină Ciurcu Mihai și Rick Ștefan, motiv pentru care comandanții lor au fost nevoiți să-i mute în altă garnizoană¹.

Generalul Ion Antonescu a intervenit energic, cerând eliminarea imediată prin destituire a tuturor elementelor din armată care fac politică.

„Nimeni nu are voie - spunea generalul - să facă politică. Cine merge la cuib sau activează în organizațiuni legionare nu are ce căuta în armată”.

Ca măsură disciplinară, până la judecarea sa, a fost mutat la Chilia Veche, la comanda Companiei I Observare unde a fost caracterizat ca un foarte bun ofițer. După trei luni este numit șeful Biroului 4 în Statul-Major al Diviziei de Dunăre.

A organizat cu pricepere planificarea transporturilor pe apă și mascarea navelor pe Dunăre. După intrarea României în război a cerut să fie trimis pe front în linia I.

Redăm în continuare „Fișa de activitate a căpitanului Isbășescu Gheorghe pe timpul campaniei”, întocmită de comandantul Diviziei de Dunăre, contraamiralul Al. Gheorghiu.

¹ Arhivele Militare Române (A. M. R.), fond M. A. M., dosar nr. 42, p. 9-21.

F I S A

de activitatea Căpitanului Gh. Ișbășescu pe timpul campaniei

Căpitanul Gh. Ișbășescu, la declararea războiului, funcționa ca șef al biroului 4 în Comandamentul Diviziei de Dunăre.-

Activitatea ofițerului în perioada de pregătire a fost mai presus de orice laudă, conducând cu pricepere și deosebit zel toate lucrările. Rătruns de spiritul datoriei, nu se mulțumea numai cu ordinele date, ci se deplasa la teren, dirijând și controlând toate transporturile Diviziei și reușind astfel a face față la toate misiunile, cu cel mai deplin succes.-

În timpul campaniei, a arătat remarcabilă însuflețire și spirit de sacrificiu.- El s'a oferit a îndeplini misiuni periculoase la inamic cu totul în afară de atribuțiile biroului său.-

Astfel:

În ziua de 24.VI.1941 a fost ales și trimis în recunoaștere în bălțile din regiunea Pisica-Crapina, pentru a culege informațiuni precise asupra adăposturilor navelor inamice rămase în zona Keni-Ceatal Ismail și a studia la fața locului instalarea mijloacelor necesare pentru combaterea lor în legătură cu gruparea tactică centru (Divizia 10 Inf. se anexează adresa către Divizia 10-a în copie).-

Apropiindu-se până la 50 m. de navele inamice, a instalat la mila 62, în poziții alese de el, două tunuri Breda anti-tanc luate dela Divizia 10-a.-

Această operațiune, în zona cercetată și continuu atacată de inamic a fost condusă cu deosebit curaj și destoinicie, aducând în același timp și informațiuni sigure și prețioase asupra inamicului.- Cu armamentele astfel instalate s'a incendiat și silit a eșua o vedetă blindată inamică în ziua de 30 Iunie, iar o a doua vedetă incendiată și distrusă a fost găsită la Etulia, pe lacul Cahul, împreună cu alte numeroase ambarcațiuni.-

Luând personal minele de curent în brațe și ducându-se într-o lotcă împreună cu Sergentul Constantinescu Ctin. dela Gruparea A.S.A.Nr.3, a dat drumul la atari mine care au explodat în prova navelor inamice cari erau ascunse sub sălcii cu prova pe malul nostru și au constrâns aceste nave să se refugieze și să abandoneze definitiv acest loc de adăpost.-

Pentru aceste fapte de arme Divizia a propus la decorare pe Căpitanul Isbășescu Gheorghe și Comandamentul Marinei Regale a aprobat cu Nr. 13550/941... Steaua României ca V-a cu spade și Panglică de Virtutea Militară.-

În toate ocaziunile ofițerul s'a distins prin bravura sa personală, prin spiritul său de sacrificiu și rezistența sa fizică la oboselele războiului.-

Îl consider ca un foarte bun ofițer de războiu însuflăit de cele mai înalte sentimente, care pentru toate aceste fapte a fost citat pe ordin de zi al D.D. (anexat în copie). -

COMANDANTUL DIVIZIEI DE DUNARE
Contr'Amiral^{ss/}
Gheorghiu Alex.

p. conformitate
C. Am. Aramion

În calitate de șef al Biroului 4 din Statul-Major al Diviziei de Dunăre, a executat conștiincios și într-un timp destul de scurt toate lucrările serviciului, fiindu-i remarcate priceperea și energia cu care a acționat. Pentru toate materialele capturate de la inamic a încheiat formele legale necesare la fața locului. A condus cu destulă pricepere și promptitudine toate remorcherele și vasele de servitudine pentru buna funcționare a serviciilor pe Dunăre și în Deltă, în special, organizând la timp unitățile și navele de luptă din dispozitivul operativ.

A fost condamnat de Curtea Marțială a Corpului 2 Teritorial la un an de închisoare corecțională pentru faptul de uzurpare militară, iar pentru părăsirea de post, la un an închisoare corecțională și destituire (18 noiembrie 1941).

Pentru reabilitare este trimis la Centrul de Instrucție Nr. 5 în Batalionul 992 Independent. Din Foaia Calificativă pentru perioada 1 noiembrie 1941 - 31 octombrie 1942, întocmită de comandantul secund al Centrului de Instrucție, rezultă că, deși ofițer de marină, și-a asimilat foarte ușor și bine instrucția infanteristică, instruind și comandând cu multă pricepere și cu deosebit zel o companie de infanterie pe care se poate conta la război. Și-a păstrat aprecierile anterioare, de foarte bun ofițer, foarte inteligent, cu o foarte bună cultură profesională, muncitor, perfect disciplinat, cu multă inițiativă și curaj, patriot, loial și foarte bun executant al ordinelor.

La 18 septembrie 1942, batalionul a plecat pe front. În timpul transportului pe calea ferată, la est de Nipru, timp de 12 zile, a stat și a dormit în mijlocul trupe, creând o atmosferă caldă în compania sa și o legătură sufletească între ofițeri și trupă.

COMANDAMENTUL PORTELOR FLUVIALE

După caz

TABEL NOMINAL

De acord
Comandantul Portelor Fluviale
Căpităni, *Stefanovici*
Gheorghe

Pentru propunerea la avansare "Post Mortem" la gradul de Lt. Comandor a Căpităniului Ișbășescu Gheorghe decedat pe front în ziua de 10 Noiembrie 1942.

Mr. Numele și art. Promerile	Gradul pe care l-a avut	Unitatea unde con- ta în mo- mentul decedării	Funcțiunea pe care o de- plinea	Data decesării și moti- vul pentru care a decedat	Gradul pentru care se propune și faptele de armă săvârșite.	
1. Ișbășescu Gheorghe	Capitan	15.VIII 1939	Batalionul 992 Indepe- dent Comp. 2	Comandant al Comp. 2 din Bat. 992 In- dependent	Decedat la 10 Noiembrie 1942 în prima linie de foc în timpul când își comanda Com- pania și avea greaua misiune de a contraataca inamicul	Îl propun pentru avansare la gradul de Locot. Comand Post Mortem - pe data de 10 Noiembrie 1942 - data când a căzut la datorie în timpul când se afla pe front în prima linie de foc în calitate de Comandant al Comp. 2 din Batalionul de Infanterie Nr. 992 Independent A murit ca un erou în fruntea companiei sale în tim- pul când contraataca inamicul și trăgând personal pușca mitralieră.

COMANDAMENTUL PORTELOR FLUVIALE
Comandor

Stefanovici
Al. Stefanovici

La 30 octombrie 1942, batalionul a intrat pe front în sectorul Diviziei a 7-a la Nord-Wuch - Kruskaia. Compania comandată de căpitanul Isbășescu Gheorghe, trecută în rezerva batalionului, a primit ca misiune organizarea liniei a 2-a. Comandantul batalionului îl consideră „un ofițer foarte bun, de elită, mare amator de muzică, de cuvântări frumoase și educative pe care știe să le exemplifice cu multă măiestrie“. După reabilitare - nota acesta - va face fală armei sale ca și înainte.

În ziua de 4 noiembrie 1942, Batalionul 992 Independent a fost transportat din sectorul Diviziei a 7-a Infanterie în zona de responsabilitate a Diviziei a 13-a Infanterie. Compania comandată de ofițerul marinar a rămas în rezerva batalionului, cu misiunea de a pregăti contraatacuri și a interzice inamicului să se infiltreze pe una din viroagele ce erau orientate perpendicular pe front și duceau spre spatele pozițiilor batalionului. A doua zi, 10 noiembrie 1942, Compania a 2-a primește ordin să contraatace trupele sovietice ce acționau asupra Companiei a 3-a. Căpitanul Isbășescu Gheorghe a pornit la luptă în fruntea companiei, trăgând personal cu o pușcă-mitralieră. A murit ca un erou, în prima linie de foc, lovit mortal de un glonț inamic. Avea 34 de ani. Comandamentul Forțelor Navale Fluviale a propus să fie avansat „post mortem“, la gradul de locotenent-comandor, așa cum rezultă din tabelul nominal ce este prezentat mai sus.

Prin decretul nr. 904 din 20 aprilie 1944 s-a acordat ofițerului „Reabilitarea Specială Post-Mortem“².

A NAVAL OFFICER: THE CAPTAIN ISBĂȘESCU GHEORGHE A HERO AT THE DON MEANDER

Abstract

Captain Isbășescu Gheorghe graduated from the Naval School on the 1st of July 1929. He firstly was junior lieutenant and then he got one after another every rank up to that of captain, after he had different functions on the destroyers such as „Mărăști“, „Mărășești“ and „King Ferdinand“, on the gunboat „Ghiclescu“, on the vessels „Mircea“ and „Constanța“ and in the general staff of some naval units. He had a great general and professional culture. He has devoted to his weapon and to his military career and due to that he was considered an excellent naval officer. Because he participated to some activities of the Iron-Guard movement he was tried and condemned and dismissed. Afterwards he wanted to rehabilitate himself and he asked to fight in the first line. After a period of training in the Centre of Instruction from Sărata he was named commander of an infantry company. With this company he participated on the battles from Don Meander. On the 10th of November 1942 he fell heroically in the battle. The decree n. 904 from 20th of April 1944 specifies that the officer is rehabilitated.

² A. M. R. Fond D. C. I., 1974, Memoriul Personal, nr. crt. 1226.